

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202938
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7819202938.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zást. advokát JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: A. B., C. XXX, D. E., nar. XX.X.XXXX, o 2 465,29 € s príslušenstvom, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti a o trovách konania, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 8Csp/99/2019 -197 z 26. novembra 2020

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okrem výroku o prisúdení pohľadávky vo výške 1 746,50 € a výroku o zastavení konania a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť (i) 1 746,50 € s úrokmi z omeškania vo výške 5 % p. a. od 4.3.2017 do zaplataenia a (ii) náhradu trov konania v rozsahu 41,68 % podľa pomeru úspechu vo veci, všetko v mesačných splátkach po 40 €, počnúc od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudol právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplataenia, to všetko pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplataenia ktorejkoľvek splátky. Konanie vo zvyšku zastavil.

2. Vychádzal zo zistenia, že zmluvou č. 7159031 z 26.11.2015 o poskytnutí pôžičky žalovanému bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2 500 €, ktorý žalovaný veriteľovi sa zaviazal vrátiť aj s dohodnutou odplatom v 60 mesačných splátkach po 73,85 € vrátane poistenia, a to počnúc dňom 20.12.2015 so splatnosťou každej ďalšej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci; konečná splatnosť pôžičky bola dohodnutá na 11/2020. Predžalobnou upomienkou z 29.12.2016 podľa záverov súdu žalovanému doručenej 11.1.2017 žalobca (v skutočnosti právny predchodca žalobcu – pozn. odvolacieho súdu) žalovaného vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 221,155 € (v skutočnosti 221,55 € - pozn. odvolacieho súdu) a zároveň ho upozornil, že ak do 5.2.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej k 10/2016, bude zosplatený celý úver. Z následného oznámenia z 26.2.2017 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pre súd vyplynulo, že žalobca žalovanému oznámil, že dlh z úverovej zmluvy č. 7159031 vo výške 2 466,57 € sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Citujúc ustanovenia §52 ods. 1, 3 a 4 o. z. a §11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov súd dospel k záveru, že posudzovanou zmluvou žalobca v tomto súdnom spore uplatňuje svoj hmotnoprávny nárok na zaplataenie záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá preto ako zmluva spotrebiteľská neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

3. Vykonaným dokazovaním súd mal za dostatočne preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy na základe platnej a účinnej zmluvy uzavretej so žalobcom (v skutočnosti s jeho právnym predchodcom – pozn. odvolacieho súdu) a vychádzajúc z jednotlivých listinných dôkazov konštatoval, že vyčíslenie pohľadávky v žalobe je dôvodné vzhľadom na to, že po čiastočnom

späťvzati žaloby žalujúca strana uplatňuje už len vrátenie toho plnenia, ktoré žalovanému na základe predmetnej zmluvy skutočne bolo poskytnuté, a to znížené o už uhradené splátky (2 500 € - 753,50 €). Z týchto dôvodov súd žalobe o 1 746,50 € vyhovel bez potreby zaoberať sa posudzovaním prípadnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Konanie v rozsahu späťvzatia žaloby vo zvyšku postupom podľa §144 a §145 ods. 2 CSP zastavil.

4. Rozhodnutie o úrokoch z omeškania odôvodnil záverom, že do omeškania s plnením dlžnej istiny úveru žalovaný sa dostal 6. dňom nasledujúcim po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 26.2.2017, t. j. dňom 4.3.2017. Konštatoval, že žalobou uplatnená výška úrokov z omeškania k tomuto dňu korešponduje s právnou úpravou (§517 ods. 2 o. z., §3 NV č. 87/1995 Z. z.).

5. Vzhľadom na okolnosti prípadu a na pomery žalovaného, na jeho nepriaznivú sociálnu situáciu ako poberateľa dávky v hmotnej núdzi (rozhodnutie ÚPSVaR, odbor sociálnych vecí a rodiny zo 7.8.2020 o znížení pomoci v hmotnej núdzi od 1.7.2020 na 123,50 € z dôvodu zmeny rozhodujúcich skutočností, ktoré majú vplyv na výšku vyplácanej pomoci v hmotnej núdzi), s odkazom na §232 ods. 3 CSP dospel k záveru, že splnenie uloženej povinnosti v parížskej zákonnej lehote 3 dní objektívne je nemožné, a preto je namieste povoliť žalovanému dlh splácať v pravidelných splátkach. Vychádzajúc z takto preukázaných pomerov žalovaného za plniteľnú považoval mesačnú splátku 40 € konštatujúc zároveň, že ide o výšku pohľadávky, s ktorou žalujúca strana súhlasila. Zročnosť každej jednotlivkej splátky pre prípad omeškania žalovaného s plnením čo i len jednej splátky určil pod hrozbou straty výhody splátok, t. j. s následkom splatnosti celého dlžného plnenia (§232 ods. 4 CSP).

6. S odkazom na ustanovenie §255 ods. 1 a 2, §256 ods. 1 a §262 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol pomerným rozdelením nároku v rozsahu 41,68 % v prospech žalobcu konštatujúc, že jeho úspech vo veci predstavoval 70,84 %, kým úspech žalovaného predstavoval 29,16 %.

7. Proti tomuto rozsudku žalovaný podáva odvolanie. Súdu prvej inštancie vytyka, že vôbec sa nevysporiadal s dôkazmi ním predloženými o jeho príjme a rozhodol o jeho povinnosti prisúdené plnenie žalobcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 40 €. Namietá, že proti jeho osobe na konajúcom okresnom súde sa vedie viacero súdnych konaní a uvádza spisové značky štyroch sporových vecí bez ich bližšej konkretizácie. Bráni sa, že do dlhovej pasce sa dostal práve na základe svojho nízkeho príjmu, pretože počas poskytovania úverov veriteľa informácie o výške jeho príjmu nevyžadovali a jeho bonitu, t. j. jeho spôsobilosť úver splácať, neposudzovali. Stal sa tak neplatičom a nie je v jeho schopnostiach splácať viacero úverov naraz v splátkach a pri priznaní čo i len časti trov protistrane plnenie z jeho strany by bolo preňho likvidačné. Vzhľadom na to, že v napadnutom rozsudku súd rozhodol, že úver je bezúročný, namietá, že právo na úroky a ani náhradu trov konania žalobcovi nie je možné priznať, keďže veriteľ ako právne uvedomelý subjekt žalovanému poskytol úver aj bez skúmania jeho bonity a sám svojím konaním ho tak dostal do platobnej neschopnosti, pričom tiež bolo zrejmé, že on ako dlžník skôr či neskôr prestane úver splácať a žalobca si uplatní svoje právo žalobou na súde. Považuje preto za potrebné tak ku splátkam, ako aj k trovám vzniknutým v konaní pristupovať osobitným spôsobom. S prihliadnutím na to, že on ako žalovaný spotrebiteľ je v hmotnej núdzi, dlhodobo je neschopný práce pre viaceré závažné zdravotné problémy a nie je v jeho schopnostiach úver splácať ani po 20 € mesačne, nakoľko rovnaká povinnosť mu vyplýva už aj z iného rozhodnutia konajúceho súdu, dovoľáva sa aplikovania ustanovenia §257 CSP na rozhodnutie o trovách konania. Vzhľadom na uvedené konanie žalobcu považuje za nedôstojné a v rozpore s dobrými mravmi, ktoré nemôže preto požívať právnu ochranu.

8. Žalovaný navrhuje preto, aby súd o priznaní úrokov z omeškania rozhodol až od podania žalobného návrhu, t. j. od 2.10.2019, pretože žalobca je ten, kto svojím konaním zavinil súdny spor, nemal nárok na úroky z bezúročnej zmluvy, a s podaním žaloby čakal až tri roky, aby súdom mu boli priznané aj úroky z omeškania a tak sofistickým spôsobom si chcel prílepiť aj na príslušenstve. Z týchto dôvodov žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v ním napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovaného zaviazá istinu 1 746,50 € aj s úrokmi z omeškania vo výške 5 % p. a. žalobcovi zaplatiť až od 2.10.2019 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 20 € mesačne, vždy do konca kalendárneho mesiaca až do úplného zaplatenia, to všetko pod hrozbou straty výhody splátok a stranám náhradu trov konania neprizná.

9. Žalobca napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za vecne správny. Je toho názoru, že súd prvej inštancie dostatočne sa vysporiadal s právnou, ako aj so skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a žalobca s vecne správnym rozhodnutím súdu v plnej miere sa stotožňuje. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

10. Žalovaný, ktorému vyjadrenie protistrany k jeho odvolaniu bolo doručené 1.2.2021, nevyužil svoje zákonné právo a k tomuto vyjadreniu odvolaciu repliku nepodal. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci neurobila.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia pojednávania preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní).

12. Odvolanie žalovaného podľa jeho obsahu smeruje výlučne len proti výroku o príslušenstve prisúdenej pohľadávky, o jej splatnosti a proti výroku o trovách konania. To v zmysle § 367 ods. 3 CSP znamená, že ostatné výroky rozsudku (výrok o prisúdení pohľadávky 1 746,50 € titulom istiny a výrok o zastavení konania) odvolaním nie sú dotknuté, tie nadobudli právoplatnosť a z toho dôvodu neboli predmetom odvolacieho prieskumu (§367 ods. 1 a 3 CSP). Predmetom odvolacieho prieskumu mohol byť preto len výrok o príslušenstve pohľadávky, výrok o jej splatnosti a závisiaci výrok o trovách konania.

13. Súd prvej inštancie záver o počiatku omeškania žalovaného ako dlžníka s plnením jeho záväzku veriteľovi zaplatiť zostatok celého úveru dňom 4.3.2017 odôvodnil s poukazom na to, že daný deň je 6. dňom nasledujúcim po oznámení z 26.2.2017 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Súd nijako však neodôvodnil, na základe akého hmotnoprávneho ustanovenia dospel k záveru o počiatku omeškania žalovaného práve týmto 6. dňom. Napadnuté rozhodnutie v tomto rozsahu je preto nepresvedčivé a pre absenciu dôvodov takéhoto rozhodnutia nepreskúmateľné.

14. Pre posúdenie, či žalobca ako veriteľ v danom prípade od žalovaného ako dlžníka popri plnení úroky z omeškania počnúc dňom 4.3.2017 (ne)požaduje (ne)právom, v zmysle §517 ods. 1, vety prvej o. z. rozhodujúcim je zistenie, či žalovaný dlžník s plnením svojho dlhu k tomuto dňu (ne)bol v omeškaní, resp. ak v omeškaní bol, tak v akom rozsahu.

15. Oboznámiac sa s obsahom predloženého spisového materiálu aj pre odvolací súd vyplynulo, že z posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy z 26.11.2015, na základe ktorej žalobca v konaní popri hmotnoprávnom nároku na peňažné plnenie uplatňuje aj právo na úroky z omeškania, žalovaný ako spotrebiteľ svoje peňažné záväzky voči veriteľovi mal vykonávať v splátkach, počnúc dňom 20.12.2015. Konečná splatnosť úveru mala nastať dňom 20.11.2020, veriteľ však právo na zaplatenie celého záväzku žalovaného z tejto spotrebiteľskej zmluvy žalobou na súde uplatnil už 2.10.2019 tvrdiac, že jeho záväzok zo zmluvy už je splatný v celom rozsahu, t. j. vrátane splátok, ktoré podľa zmluvy zročními (splatnými) sa mali stať až v budúcnosti (od 20.10.2019 do 20.11.2020).

16. Podľa §565 o. z., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. V zmysle §53 ods. 9 o. z., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Stratou výhody splátok je stav, keď v dôsledku delikvencie dlžníka v zmysle omeškania so splnením niektorej splátky a následnej legitímnej žiadosti veriteľa nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. Splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splatením niektorej zo splátok je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celku, ktoré právo veriteľ môže, ale nemusí využiť. Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, resp. jej neuspokojeného zvyšku je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého

účinky sú podmienené tým, že dlžníkovi dôjde (§45 ods. 1 o. z.). Strata výhody splátok a vznik povinnosti dlžníka celý zvyšok dlhu splniť jednorazovo, nastáva preto až v dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, resp. jej zvyšku dlžníkovi. Zákon pritom otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok osobitne nerieši. Je preto nevyhnutné aplikovať ustanovenie §563 o. z. a túto pohľadávku považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa, pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak. Až ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ popri oprávnení vymáhať splnenie celého zostatku nesplateného dlhu žalobou na súde (actio nata), je oprávnený požadovať aj úroky z omeškania (§517 o. z.).

19. Právo žiadosťou o plnenie celku dosiahnuť stratu výhody splátok pre omeškание so splnením konkrétnej splátky môže veriteľ vykonať pritom iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (zhora citovaný §565 o. z.). Zo zákonnej formulácie „do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“ možno sémantický vyvodit', že žiadosť veriteľa s účinkami straty výhody splátok musí byť dlžníkovi doručená skôr, než nastane splatnosť najbližšie nasledujúcej splátky. To znamená, že včasná žiadosť o plnenie celku dlžníkovi musí byť doručená najneskôr v deň predchádzajúci splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pretože v deň splatnosti dlžník je povinný plniť už ďalšiu splátku a právo veriteľa dosiahnuť splatnosť celej pohľadávky pre omeškание dlžníka s úhradou predchádzajúcej splátky zaniká (Občiansky zákonník II., 2. vydanie 2019, s. 2103 - 2135: F. Sedlačko).

20. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný aj v rozsahu povolenia prisúdenú pohľadávku žalovanému splácať mesačne po 40 € s odôvodnením, že v zmysle preukázaných pomerov žalovaného, ktorého jediný príjem v zmysle rozhodnutia ÚPSVaR Rožňava zo 7.8.2020 (č. l. 143 spisu) tvorí 123,50 € mesačne (66,30 € dávka v hmotnej núdzi, 57,20 € príspevok na bývanie), (i) takáto splátka je plniteľná a (ii) táto zároveň korešponduje s výškou aj pre žalobcu prijateľných splátok na splnenie žalovaného dlhu.

21. Hľadiskami pre úvahu súdu, či žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určuje, (ne)má priznať výhodu splátok, sú najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, prípadná v konaní prejavovaná jeho snaha o plnenie záväzkov, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu (ne)bolo príliš ťaživé. V danom prípade aktuálna finančná situácia žalovaného, ktorý odvolaním sa domáha povolenia splátok v nižšej než súdom určenej výške, odvolaciemu súdu nie je známa. V súdnom spise ku dňu jeho rozhodovania sa nenachádzajú žiadne podklady ani dôkazy o výške aktuálneho príjmu žalovaného, ale ani žiadne listiny o jeho osobných a majetkových pomeroch, ktoré doposiaľ súdom posudzované ani neboli. Odvolací súd nemá preto zákonné podklady na to, aby vecne mohol rozhodnúť o podanom odvolaní žalovaného proti splatnosti prisúdeného peňažného plnenia, pričom samotná v konaní preukázaná obrana žalovaného, že nemá žiaden príjem, resp. že jediným jeho príjmom je pomoc v hmotnej núdzi od 1.7.2020 vo výške 123,50 € mesačne, čo nedosahuje ani životné minimum a že proti nemu zároveň sa viedlo viacero súdnych konaní a zrejme existujú proti nemu preto exekučné tituly zaväzujúce ho na určité peňažné plnenia, dovoľuje zapochybovať, či vzhľadom na finančnú situáciu a zárobkové možnosti žalovaného, vôbec je v jeho možnostiach a schopnostiach rozsudkom prisúdenú istinu 1 746,50 € splácať v súdom určenej výške po 40 € mesačne.

22. Zvažovanie (ne)schopnosti povinného subjektu peňažné plnenie veriteľovi zaplatiť jednorazovo, či v splátkach, súd nemôže pritom vykonať izolovane, v danom prípade vychádzajúc len z výšky žalovanému priznanej dávky v hmotnej núdzi, ale je povinný komplexne posúdiť osobné a majetkové pomery žalovaného, počet jeho vyživovacích povinností, výšku výdavkov i úhrnnú výšku preukázateľne vymáhateľných pohľadávok voči nemu, čo v danom prípade absentovalo. Úlohou súdu pri tomto rozhodovaní nie je pritom ani dosiahnuť dohodu medzi žalobcom a žalovaným o výške prípadných splátok, preto argument súdu, že v danom prípade veriteľ súhlasil s výškou mesačnej splátky po 40 €, nemôže byť rozhodujúcim, aj keď pri zvažovaní výšky jednotlivých splátok súd prihliada aj na to, aby právoplatne priznaná peňažná pohľadávka veriteľa pravidelným splácaním zo strany žalovaného bola uspokojená v primeranom čase, vždy však len v rozsahu, ako to dovoľujú osobné, majetkové a finančné možnosti povinného subjektu.

23. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský spor, kde ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a ani o zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (§296 CSP, in fine), pričom pre rozsudok je

rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§217 ods. 1 CSP), bude na súde zistiť majetkové a osobné pomery žalovaného v rozsahu potrebnom na zváženie, aká výška splátok vzhľadom nielen na aktuálnu finančnú situáciu a zárobkové možnosti, ale aj vzhľadom na vyživovacie povinnosti a aktuálne výdavky žalovaného zodpovedajú jeho možnostiam a schopnostiam.

24. Vzhľadom na to, že v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania súd prvej inštancie neodôvodnil, či zvažoval aplikáciu ustanovenia §257 CSP pre prípadnú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v danom prípade náhradu trov konania výnimočne nepriznať, hoci je jeho povinnosťou takto postupovať, odvolací súd aj v tomto smere vzhliada nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pre nedostatok dôvodov.

25. Zo zhora uvedených dôvodov odvolací súd zrušil preto napadnutý rozsudok v rozsahu výroku o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti a o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§391 CSP).

26. V tomto ďalšom konaní úlohou súdu prvej inštancie bude v zmysle zhora citovaných zákonných ustanovení o splatnosti zosplatneného dlhu vykonať dokazovanie potrebné na zistenie, kedy tento okamih nastal, a to tak pre jednotlivé splátky, ako aj pre zosplatnený dlh (§563 o. z.), kde bude na žalobcov preukázať, že výzva z 26.2.2017 sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného a kedy sa tak stalo a v závislosti od toho posúdiť počiatok omeškania žalovaného s plnením žalovaného peňažného dlhu z predmetného spotrebiteľského záväzku. V prípade absencie takéhoto dôkazu za doručenie výzvy na plnenie bude potrebné považovať doručenie žaloby žalovanému.

27. Pokiaľ ide o otázku splatnosti prisúdeného peňažného plnenia, úlohou súdu bude zistiť, či žalovaný aktuálne má pravidelný a stabilný zdroj príjmu, aká je jeho výška, aké sú jeho majetkové a osobné pomery (vrátane prípadných vyživovacích povinností) a ak dospeje k záveru, že prisúdenú pohľadávku žalovaný nie je schopný zaplatiť jednorázovo, a to ani v dlhšej paričnej lehote (§323 CSP), pretože ho to vystavuje existenčným problémom, ktoré by prípadne ohrozili uspokojovanie jeho základných potrieb, zrejme bude dôvodné povoliť, aby prisúdenú povinnosť plnil v splátkach, výšku a podmienky zročnosti ktorých súd zároveň určí s prihliadnutím na zistené zárobkové, majetkové a osobné pomery žalovaného. Pri určení primeranej výšky splátok súd vyváženým spôsobom zohľadní výšku celkového dlhu, prístup žalovaného, ako i to, že na strane žalobcu ide o subjekt, ktorý úvery poskytuje v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Zároveň bude však prihliadať aj na to, aby nedošlo k neúmernému zvýhodneniu žalovaného na úkor žalobcu a bude mať na zreteli možnosť rozhodnúť, že pri nedodržaní čo i len jednej splátky sa stane splatným celý zvyšok dlhu.

28. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa pre prípadnú aplikáciu §257 CSP súd prvej inštancie bude posudzovať komplexne okolnosti daného prípadu vrátane toho, či pred poskytnutím sporného úveru veriteľ (ne)posudzoval bonitu žalovaného klienta, t. j. či v čase pred poskytnutím úveru spôsobilosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať poskytnutý úver (ne)posudzoval s odbornou starostlivosťou.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie **n i e** je prípustné.